

ΚΥΡΙΑΚΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

χιλιάδες,
φωτιά
στα πέρατα

POWER
PUBLISHING

ΚΥΡΙΑΚΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

χιλιάδες,
φωτα
στα πέρατα

Λευκωσία-Αθήνα
2010

POWER
PUBLISHING

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΦΩΤΑ ΣΤΑ ΠΕΡΑΤΑ

Copyright © 2011 Power Publishing Ltd

Συγγραφέας: Κυριάκος Δ. Παπαδόπουλος

Επιμέλεια: Μαρία Νεοκλέους

ISBN: 978-9963-688-65-4

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή ή η μετάδοση του βιβλίου ή μέρους του με οποιοδήποτε μέσο και σε οποιαδήποτε μορφή χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη.

Μια έκδοση της

Κυριάκου Μάτση 1, 6ος όροφος,

1082 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλ.: (357) 22 765 999, Φαξ: (357) 22 765 909

www.power-books.net

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Ο κόκκινος Δράκος

Ο Απεσταλμένος του ΟΗΕ καθώς πετούσε με το ιπτάμενο ταξί ανάμεσα στις Πολυμονάδες ένωσε κάποιο σφίξιμο στην καρδιά, όταν έφερε στον νου του τη δύσκολη αποστολή που είχε μπροστά του. Ο πιλότος ήταν απορροφημένος στο μανουβράρισμα του απτέρου ανάμεσα στις τεράστιες Πολυμονάδες που έσφυζαν από τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Το ύψος των μεγαλύτερων έφτανε τα δύο χιλιόμετρα. Εξάλλου η πρωτεύουσα της Κίνας ήταν γνωστή για την τέλεια εφαρμογή των κανόνων της Γης, που αφορούσαν στη στέγαση του πληθυσμού. Ήταν όμως γνωστή και για το μεγάλο έλλειμμα χώρου και τροφής. Έτσι και με την καλύτερη εφαρμογή του προγράμματος αυτού η Κίνα είχε σοβαρό πρόβλημα στέγης και τροφίμων. Παρόμοιο πρόβλημα είχαν οι Ινδίες, το Πακιστάν, η Αίγυπτος, η Αφρική και μερικές ακόμη χώρες της Νότιας Αμερικής. Βέβαια το ίδιο πρόβλημα κτυπούσε την πόρτα και σε χώρες της Ευρώπης, της Αυστραλίας και της Βόρειας Αμερικής, αλλά αυτές ακόμη μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα με ανάλογες ρυθμίσεις, με αυστηρότερο έλεγχο των γεννήσεων και με εντατικότερη παραγωγή τροφίμων.

Ο πιλότος στραβοκοίταζε τον απεσταλμένο του ΟΗΕ καθηγητή Κόστα Συπριάνο και με σπασμένα εγγλέζικα

προσπαθούσε κάτι να του εξηγήσει. Ο καθηγητής αναγκάστηκε να διακόψει τις σκέψεις του για να κατανοήσει αυτά που του έλεγε ο Κινέζος πιλότος.

- Πολυμονάδα “Κόκκινος Ντράκος” έφτασε πέντε λεπτά ακόμη. Εσύ λέγεις εμένα ντιεύτησι! Όουκεϊ;

Ο καθηγητής χαμογέλασε με τον Κινέζο πιλότο. Οι φίλοι και οι συνάδελφοί του, αλλά κι οι επίσημοι του ΟΗΕ, επέμεναν να τον πείσουν ότι πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός με τους Κινέζους γιατί είναι καχύποπτοι και δεν εμπιστεύονται τους “αλλοδαπούς”. Μέχρι εκείνη τη στιγμή όμως δεν πρόσεξε τίποτα το παράξενο στη συμπεριφορά των λίγων Κινέζων με τους οποίους ήρθε σε επαφή. Αντίθετα φαινόταν λαός εργατικός και έξυπνος, πράγμα που εξάλλου ήταν γνωστό από τα πολύ παλιά χρόνια.

Ο καθηγητής Κόστα Συπριάνο έβγαλε το ηλεκτρονικό σημειωματάριό του και πάτησε μερικά πλήκτρα.

- Εξέδρα οκτώ-δέλτα, βόρειος αεροδιάδρομος νούμερο τρία, είπε και σηκώνοντας τα μάτια κοίταξε ερωτηματικά τον πιλότο που άκουγε προσηλωμένος ενώ οδηγούσε το άπτερο παίρνοντας κατεύθυνση σύμφωνα με τις πληροφορίες.

- Όουκεϊ;

- Όουκεϊ!

Παντού πετούσαν σε διάφορα ύψη και σε διαφορετικούς αεροδιαδρόμους τα τετραθέσια άπτερα που συνήθως χρησιμοποιούνταν για τη συγκοινωνία μεταξύ των απομακρυσμένων πολυμονάδων, αφού οι κοντινές συγκοινωνούσαν με κλειστές ή ανοικτές γέφυρες-αεροδιαδρόμους.

Ο καθηγητής όσα περισσότερα έβλεπε, τόσο πιο πολύ ένιωθε ότι επιβεβαιωνόταν η πρώτη του διαπίστωση: Οι Κινέζοι κατάφεραν να δώσουν στην πρωτεύουσά τους ένα ιδιαίτερο χρώμα και μια ξεχωριστή νότα.

Αργότερα έμαθε ότι το δημοτικό συμβούλιο της πόλης πριν ογδόντα περίπου χρόνια, όταν άρχισαν να κτίζονται οι πρώτες Πολυμονάδες, ψήφισε νόμο που ανάγκαζε όλους τους αρχιτέκτονες να συμπεριλαμβάνουν απαραίτητα στα σχέδιά τους και μερικά από τα παραδοσιακά στοιχεία της κινέζικης αρχιτεκτονικής. Έτσι όλα τα κτήρια του εικοστού δεύτερου αιώνα είχαν τα ίδια στοιχεία που είχαν και τα κτήρια πριν τρεις χιλιάδες χρόνια.

Αυτά τα στοιχεία, εμπλουτισμένα με την τεχνολογία και την κινέζικη νοοτροπία της εποχής, δημιούργησαν μια ξεχωριστή και μοναδική πόλη: Το Νέο Πεκίνο! Μια πόλη που αποτελείται από 5000 Πολυμονάδες, ενώ θα χρειαζόταν ακόμη πεντακόσιες για να λύσει το στεγαστικό της πρόβλημα.

Από το παράθυρο του απτέρου παρακολουθούσε το μανουβράρισμα. Η γιγαντιαία Πολυμονάδα πλησίαζε κι ο καθηγητής άρχισε να βλέπει τις λεπτομέρειες από το τεράστιο κτήριο. Οι εξέδρες έσφυζαν από ζωή. Τα ευκίνητα άπτερα κατέβαιναν κι ανέβαιναν όπως οι μέλισσες, ενώ σε τακτά διαστήματα ξεπρόβαλλαν και μεγαλύτερα άπτερα, που πραγματοποιούσαν μαζικές μεταφορές. Έστερα μπορούσε να δει και τους κλειστούς διαδρόμους από όπου οι πολίτες της μιας Πολυμονάδας περνούσαν στη γειτονική. Μόνο με τα πόδια ή με κινητούς ιμάντες. Μέσα στις Πολυμονάδες απαγορευόταν η κίνηση με άλλα μέσα εκτός από αυτά που διέθετε η ίδια η πόλη. Έτσι βασικά η επίπεδη κίνηση γινόταν είτε με τα πόδια, είτε με τους κυλιόμενους ιμάντες και με κυλιόμενες σκάλες. Η μετακίνηση από όροφο σε όροφο γινόταν με ανεγκυστήρες που ανεβοκατέβαιναν με τεράστιες ταχύτητες μέσα σε τούνελ κενού αέρος.

Ο καθηγητής Κόστα Συπριάνο έζησε από κοντά την εξέλιξη αυτών των συστημάτων. Κι όμως αυτή η εικόνα πάντα ασκούσε πάνω του κάποια ανεξήγητη έλξη και τον συνάρπαζε.

Ιδιαίτερα στο Πεκίνο! Η παρουσία του εξάλλου εδώ περιέκλειε και κάποια αποστολή που, από μόνη της, έκανε την ατμόσφαιρα να του φαίνεται κάπως εξωτική, περιπετειώδης.

Όλες αυτές οι σκέψεις περνούσαν από το νου του φευγαλέα σαν μικρά άσπρα συννεφάκια που τα παίρνει ο αέρας της Άνοιξης. Κι αμέσως ήρθαν στη σκέψη του τα λιβάδια, που όσο πήγαιναν λιγότευαν, που οι Ηπειρωτικές Ομόσπονδες Κυβερνήσεις και ο ΟΗΕ προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να προστατεύσουν με συνεχείς αποφάσεις και ψηφίσματα. Ποια πέραση έχουν όμως τα ψηφίσματα, όταν το ποτήρι είναι ξεχειλισμένο; Αν δεν μεγαλώσεις το ποτήρι ή αν δεν απαλείψεις τις αιτίες που το κάνουν να ξεχειλίζει, μπορείς να βγάζεις ψηφίσματα όσα θέλεις. Αυτό θα συνεχίσει να ξεχειλίζει.

Το παράδειγμα αυτό άρεσε στον καθηγητή. Το είπε ο Κινέζος κοινωνιολόγος Σιάο Τσε Πιν όταν μιλούσαν τελευταία από το βιντεοτηλέφωνο. Ο Κινέζος κοινωνιολόγος πρόσθεσε ακόμη ότι αυτό μπορεί να είναι ένα παράδειγμα που προσφέρει μια κάποια εξήγηση, αλλά οι λύσεις του δυστυχώς δεν είναι εφαρμόσιμες. Ο καθηγητής Συπριάνο άργησε κάπως να καταλάβει τη σημασία της τελευταίας έννοιας. Όταν όμως, με καθυστέρηση μερικών ημερών, κατάλαβε τη βαθύτερη έννοια της σκέψης, χαμογέλασε πικρά.

Ένα ελαφρό τράνταγμα διέκοψε τις σκέψεις του. Το άπτερο προσγειώθηκε κάθετα στο χώρο, τον οποίο καθόρισε ο ηλεκτρονικός ελεγκτής της εναέριας κυκλοφορίας στέλνοντας την πληροφορία στη συχνότητα που ανέφερε πιο πριν ο πιλότος. Πάνω στην οθόνη του απτέρου εμφανίστηκαν φωτεινές οδηγίες.

Ο καθηγητής αναστέναξε με την επίγνωση ότι η “εκδρομή” τέλειωσε και η σκληρή δουλειά θα άρχιζε σε λίγο. Μια επίγνωση, που πιστοποίησε τον αρχέγονο κανόνα ότι η

ροή του χρόνου είναι πάντα ευθύγραμμη και σταθερή. Κι ας προσπαθούν μερικοί να αποδείξουν ότι ο χρόνος τάχατες κάπου, κάποτε σταματά, καμπυλώνεται και στριφογυρίζει. Η γνώμη του είναι ότι ο χρόνος είναι πάντα ο ίδιος κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες: Ευθύγραμμος, σταθερός κι αμείλικτος!

Ο Κινέζος πιλότος του χαμογέλασε.

- Κύριος τώρα κατέβει. Φτάσαμε Πολυμονάδα Κόκκινος Ντράκος. Ντόσεις πρώτα πιστωτική κάρτα.

Ο καθηγητής έδωσε την πλαστική πιστωτική του κάρτα κι ο Κινέζος την τοποθέτησε στη σχισμή του μεταφραστή. Πάτησε το πλήκτρο και το ποσό των 295 δολαρίων, που στοίχισε η κούρσα, μεταφέρθηκε από το λογαριασμό του καθηγητή στον λογαριασμό του Κινέζου.

- Πίο Τσιν ευχαριστεί κύριο.

- Κι εγώ σας ευχαριστώ κύριε Πίο Τσιν. Γεια σας!

Κατέβηκε κρατώντας μόνο ένα χαρτοφύλακα και το βλέμμα του άρχισε να εξερευνά την περιοχή ψάχνοντας για την κατεύθυνση που θα έπρεπε να πάρει. Στο τέλος προτίμησε να συμβουλευτεί τον ηλεκτρονικό χάρτη με τον οποίον ήταν εφοδιασμένη κάθε εξέδρα. Κατευθύνθηκε προς τα εκεί όταν ξαφνικά πέντε άντρες τον περικύκλωσαν. Έκαναν ένα στενό κύκλο γύρω του έτσι που ένιωσε αποπνιχτικά και άβολα. Ήταν σοβαροί, η έκφραση του προσώπου τους ατάραχη και σκληρή σαν πέτρα. Ένας από αυτούς μίλησε μέσα από τα δόντια σε άπταιστη αγγλική γλώσσα.

- Ακολούθα μας χωρίς διαμαρτυρία αν θέλεις το καλό σου.

Πρόσεξε στη φωνή του τη σκληρότητα και την προσταγή. Μάταια αναζήτησε με τη ματιά του κάποια βοήθεια. Το μικρό μπουλούκι από τους έξι άνδρες ήταν σαν μια μικρή κι

ασήμαντη κουκκίδα μέσα στους χείμαρρους του πλήθους που ασταμάτητα χύνονταν προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ο καθηγητής κατάλαβε τη σοβαρότητα της κατάστασης, έτσι έπνιξε μέσα του κάθε εκδήλωση διαμαρτυρίας και τους ακολούθησε. Δεν μπορούσε να εξηγήσει όμως γιατί σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή έφερε στο νου του το γιο του, τον Έκτορα Συπριάνο!

Αλήθεια πόσο καιρό έχει να δει τον Έκτορα από κοντά; Δύο χρόνια; Δυόμισι; Ήταν τότε που αποφάσιζε για την τελική επιλογή του κλάδου που θα ακολουθούσε. Ναι τότε. Το σπρώξιμο από κάποιον της συνοδείας τον ανάγκασε να συγκεντρωθεί στη δύσκολη στιγμή που βρισκόταν καθώς περπατούσαν με γοργό βήμα προς τους κινούμενους ιμάντες. Οι σκέψεις του διαλύθηκαν όπως ένα μαγικό γαλάζιο σύννεφο.

Το αλφάβητο του Υπερπέραν

Ο Έκτορας Συπριάνο αποφάσισε να περάσει τις φετινές του διακοπές στο νησί των προγόνων του. Δεν ήταν βέβαια η πρώτη φορά που θα πήγαινε στην Κύπρο, αλλά ήταν η πρώτη φορά που θα πήγαινε σαν μεστωμένος άντρας και με διαφορετικά ενδιαφέροντα. Πέρασε ο καιρός που η μόνη του έγνοια ήταν πώς να περάσει ευχάριστα τις ώρες του. Ο ίδιος ανακάλυπτε ότι η ώρα περνά ευχάριστα, όταν περνά παραγωγικά, όταν γεμίζει με ενασχολήσεις χρήσιμες για το σύνολο.

Αυτό το γεγονός τον χαροποιούσε γιατί ολόκληρη η Κύπρος ήταν σπαρμένη με ένα σωρό κρυμμένα μνημεία μεγάλης ιστορικής σημασίας. Ο Έκτορας αναρωτήθηκε για πολλοστή φορά κατά πόσο δεν είναι τρέλα αυτή η ίδια η φιλοδοξία του, αυτή η έμμονη ιδέα που ξεκίνησε από ένα απλό αστείο κι έγινε τελικά μια μεγάλη απόφαση.

“Μπορεί να είναι τρέλα! Μπορεί όμως να οδηγήσει σε μια μεγάλη ανακάλυψη!”

Χαμογέλασε ονειροπαρμένα κι ένιωσε τον αέρινο εαυτό του να λικνίζεται θριαμβευτής πάνω από τα γαλάζια νερά του νησιού ενώ οι εφημερίδες του κόσμου ασχολούνταν με τη μεγάλη ανακάλυψη του Έκτορα Συπριάνο:

*“Οι σπηλιές της Κύπρου έδωσαν την απάντηση!
Είπαν ναι στον μεγάλο ιστορικό Έκτορα Συ-
πριάνο ανοίγοντας διάπλατα τα χαρτιά τους.”*

Από ότι ήξερε, ολόκληρη η Κύπρος διέθετε μόνο πέντε Πολυμονάδες, μια σε κάθε πόλη, όπου ήταν συγκεντρωμένο το 60% του πληθυσμού της. Ένα μικρό μέρος του πληθυσμού ήταν διασκορπισμένο στην ύπαιθρο, ενώ το υπόλοιπο 35% περίπου κατοικούσε στις θαλάσσιες πολιτείες. Θυμόταν όταν ήταν μικρό παιδί που επισκέφθηκε την πρώτη θαλάσσια πόλη στον κόσμο, εκεί σ' αυτό το μικρό νησί της Μεσογείου. Ήταν κάτι που του έμεινε αποτυπωμένο στο νου σαν κάτι μαγευτικό και παραμυθένιο.

Μήπως δεν ήταν;

Μήπως και σήμερα δεν προσελκύει το θαυμασμό και την επίσκεψη χιλιάδων τουριστών κάθε μήνα για όλη τη διάρκεια του χρόνου;

Το νησί δεν ήταν φημισμένο μόνο για την αρχαία, αλλά και για τη νεότερη του ιστορία. Ήταν ο πρώτος πληθυσμός που απέβαλε εντελώς τον εθνικισμό κι έγινε παράδειγμα προς μίμηση. Στη συνέχεια, βέβαια, η ανάμειξη των πληθυσμών επέφερε τη σταδιακή εγκατάλειψη του εθνικισμού κι από πολλές άλλες χώρες, ενώ η Παγκόσμια Ομόσπονδη Κυβέρνηση κατοχύρωσε με νόμο την κατάργηση των φυλών. Αυτό έγινε πριν πενήντα χρόνια περίπου, τότε που ο Έκτορας δεν ήταν ακόμη γεννημένος. Ο ίδιος όμως έχει γαλουχηθεί με τις αρχές αυτές από μικρός. Ήταν έτσι περισσότερο φυσικό γι' αυτόν και για όλα τα παιδιά της ηλικίας του να θεωρούνται όλοι πολίτες του πλανήτη Γη, παρά να αναζητούν διαχωρισμούς εθνικιστικής μορφής. Εκτός απ' αυτό όλος ο κόσμος τώρα έχει ταυτότητα γήινου πολίτη, όπου αναφέρεται απλώς ο χρόνος

και ο τόπος γέννησής του χωρίς καμία νύξη σε εθνικότητα.

Ο Έκτορας Συπριάνο έβγαλε από την τσέπη την ταυτότητά του και την περιεργάστηκε με ενδιαφέρον. Ήταν ένα κομμάτι τετράγωνου πλαστικού επικαλυμμένου με ένα πολύ λεπτό στρώμα βηρυλλίου. Διάβασε:

ΟΜΟΣΠΟΝΔΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΗ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ: 2099

Όνομα πολίτη: Έκτορας Συπριάνο

Τόπος γέννησης: Κύπρος

Ημερομηνία γέννησης: 17.12.2195

Ο Έκτορας γνώριζε ότι οι πληροφορίες που ήταν γραμμένες πάνω στην ταυτότητα ήταν περίπου δέκα χιλιάδες κι αφορούσαν όλα τα δυνατά στοιχεία του πολίτη. Στην πραγματικότητα η ταυτότητα ήταν μια δισκέτα των δέκα χιλιάδων μεγαμπάϊτς, από όπου ο κάθε υπολογιστής θα μπορούσε να διαβάσει κάθε πληροφορία σχετική με τον κάτοχο. Εκτός από τις συνηθισμένες πληροφορίες που είχαν οι συμβατικές ταυτότητες, δηλαδή επάγγελμα, τόπο διαμονής κ.λ.π., η δισκέτα περιείχε πληροφορίες σχετικά με την οικογενειακή κατάσταση του κατόχου, την υγεία του, τη σύνθεση των χρωματοσωμάτων, τον γενετικό κώδικα, τον τύπο του αίματος, τα δακτυλικά αποτυπώματα, το δείκτη IQ, καρδιογραφήματα, επιδόσεις στα αθλήματα και ένα σωρό άλλες δραστηριότητες.

Ένα χαμόγελο άνοιξε στα νεανικά χείλη του Έκτορα, χαμόγελο ικανοποίησης και περηφάνιας που η ανθρωπότητα άρχισε επιτέλους να βρίσκει το δρόμο προς το Σύμπαν, αφού ανακάλυψε πρώτα βέβαια τον εαυτό της. Παρ' όλη τη νεανική